

وشی

شیعری

له لای مه حوى

کاروی مسناقا شارهزا

شیعرو شاعیری بهتی تهرخان کردوده و ، به ته ده ب دوست و شیعرناسافی کوردی ناساندووه و ، له سالی (۱۹۷۰) شن دا ماموستای ته دیب کاکهی فه للاح لیکولینه وه کی ته ده بی به سی ته لقہ له گوفاری (برایتی) دا بلاؤکرده وه و ، چهند سه رنجینکی وردی له بارهی شیعره کافی ئم شاعیره هونه رمه نده صوفی به پاستی په رسته خستوتربوو ، به لام تا له سالی ۱۹۷۷ دا چاپی به کمی دیوانی شیعره کافی له لایدن ماموستایان (مهلا عه بدلولکه ریی موده رس و محمد مدی ملا کرم) ووه ، له بدرگینکی جوانو قه شه نگ و به لیکولینه وه و لیکدانه وه کی وردی شیعره کافی بلاؤنه کرایه وه ، وا به چاکی شیعر دوستانی کورد ، مه حوى شاعیری لووتکه و صوف و زانای ثاینی بان نه ناسی و ، له دواي نه و هولو و کۆشته به نزخه بان دهستیه که له نووسه رو ره خنه گران که وتنه هه لسنه نگاندنی دیوان و پیشه کی به که و ، هر کم سه به پی تی بیرو راو بچووی ، باری سه رنجی خوی ده بیری و ، نه وی شیاوی با سو ما یهی سه رنج راکیشانه زوربهی نه و لیکوله ره وانه ، پتر بایه خیان به لیکولینه وهی ناوه روکی شیعره کافی داوه و ، به ده گممن نه بی ، ناوریان له روخسارو که ره سه کافی نه داوه نه وه ، به تایه تی له وشهی شیعری^(۱) ، که

پیشه کی : مه حوى شاعیری گهورهی کورده ، يه کیکه له شاعیره لوونکه کافی قوتاچانه شیعری به کهی بابان ، نه و قوتاچانه بیدی که له دواي بیانات نافی شاری سوله یاف و ، ره خسانی بارینکی نویتی سیاسی و نابوری و روزنیشی له میرنشینیتی بابان دا ، له سه ره ده سقی نالی (۱۸۰۵ - ۱۸۷۲^(۲)) دامهزراو سالم (۱۸۶۹ - ۱۸۰۰) و کورده (۱۸۱۲ - ۱۸۵۰) برون به هاوكاری و ، دهورنکی سرده کیان گنزا له چه سبافی نه و قوتاچانه نوی بدو ، زوری بی ته چوو له کزیه و ئەسته مسورو حاجی قادری کوئی (۱۸۱۷ - ۱۸۹۷) و له سوله یافی مه حوى (۱۸۳۰ - ۱۹۰۶) و له که رکووک شیخ ره زای تاله باف (۱۸۳۲ - ۱۹۱۰) برون به ته اوکه ری نامهی نه و قوتاچانه شیعری بدو ، شیعری نیشتمانی و نه تمهه بی له سه ره ده سقی حاجی و ، شیعری ته صه و سف و فه لسده دهی ثاینی نه لای مه حوى و شیعری وه صف و هه جووکاریش له سه ره ده سقی شیخ ره زا گه بیشته پلهی گهین و ، برون به هونه ری پنهوی شیعری نه و قوتاچانه بیده . هه رچه نده له سالی (۱۹۲۲) ووه چاپنکی دیوانه کهی مه حوى سه کراوه نه وه ماموستای خواهی خوش بدو ، علاوه دین سه جادی ، له سی ۱۹۵۲ دا له (میزووی ته ده بی کوردی) دا : ۱۳ لابرهی بۆژنان و

وینه شیعری و زمان و شه کافی ده گریته وه و ره خنگر ده بی ثه وه ساغ بکاته وه که ثایا ثه و شانه له هوزراوه به کاریان دینی ره وان و جوان و ناسکن يان نا ره وان و به گری و گال و نار نکن ؟ ثایا ناسان و تازه و نه ساوان یاخود گران و سواو و تالوزن ؟^(۲) ده بی ره خنگری نه ده بی گله بوردی و هوشیاری ثه مانه له ببر روشنایی «گونجاندنی و شمو مانا کافی به بی کنمه په یوه ندی به کی ره وانیتی و کو لیکچواندن و خواستن و ذره لکو در کو و گله لی هونه ری تر که ده بنه مایه ره سه نایه قی داهیتان له لای شاعیره . به جوانی شی بکاته وه بیان خاته بمرده ستی خویت رانی ده قه نه ده بی به کی »^(۳)

وشهی شیعری له لای مه حوى شاعیر :

وشهی شیعری له لای مه حوى ، هرچه نده به شیوه به کی گشتی هر له فرهنه نگی و شهی شیعری هوزراوه کلاسیکی «کوردی سه دهی نوزده هم و شیوه کرمانجی خوارو و هه لینجر اووه و هرچه نده له قواناعی زیانی شاعیردا تایه ندی شیعر چاکی خوی له جوانی و شمو پنهوی دارشتن و به هزی ناوه رولک دا دهنواند ، به لام زوربه شاعیره کلاسیکی به کافی کورد لمو سردمه دا پتر بایه خیان به وشه تارای و دارشتن شیعر داوه ، لوهی بایه خ به ناوه رولک بدهن . که چی به پیجه وانه له شاعیرانه وه ، ده بینن مه حوى شاعیر له زوربه شیعره کافی دا به تایه قی له شیعری کومه لایه قی و ته صه ووف و فلسفه دا له وشهی ساده و ساکارو ده برپینی دورو له جوانی و رازاندنه وه ، به رهه می به نرخی ناوه رولک به هیزو پنهوی خولقانده . به کورنی مه حوى پتر شاعیری ماذای به رزو جوانه لوهی شاعیری وشه بی .

هوي گرتی ثه و شیوازه خاکی به بشی ده گریته وه بو . پیزه ته صه ووف بی که کی که تی دا گه بیشتووه پایه ای خه لیفه شیخنیکی رابه ری ریزیاری نه قشیه ندی ، شیخنیکی ناوداری و کو (شیخ محمد بد هاشو دیجی کو ری شیخ عوسانی سیرا جودین) ای ته ویله و خویشی خاوه فی خانه بو نه شاری سوله بیانی . له سریکی دیکه شه وه فه قی به کی زیده زیره کی زانی هه ره گهوره کورد (موفی زه هاوی) بیوه و ، ثیجا زه مه لایه قی نه شری به غدا لی وه رگرتووه و ، له سالی ۱۸۵۹ دا بو ماوهی ۳ سال کراوه به ماموستای مزگه وقی نیام نه عزم^(۴) . له سرده میکی زو ووه وش به هرمه شاعیری تیدا به دیارکه تووه و ، شیعری هونیوه ته وه ، به لام نا له زانینو

که ره سه به کی هه ره گرنگ و سره کی روخساری شیعره .

بنیه من لیره دا ثهم لایه نه م وه رگرت و دهمه وی به پیتی توان او دهست بژیشتمه وه شیلک له بارهی وشهی شیعری له لای مه حوى شاعیری ناودار خوسم ، تا کو بایه خدان به روخساری شیعره کافی شان به شان بایه خدان به ناوه رولکیان بروات و ماف خوی پی بدریت ، چونکه روخسارو ناوه رولک پ خود وردتر بلیتین : وشهو مانا دوو دیوی بمرهه می نه ده بین و هیچ کمکیان به ته نیا ناتوانی ثه و بمرهه مه نه ده بی به بنیات بنی .

دهوری وشه له دارشتنی شیعردا : -

وشه له دارشتنی بنیانی شیعردا دهوریکی سره کی هه بی ، چونکه وک نه مه و بر ده رمان بی ، شیعر دوو دیوی هه بی ، نه وانیش روخسارو ناوه رولکن . روخسار : وشه و کیش و موسیقای ناوختو ته کنیکی دارشتن و له شیعری کلاسیکی دا سرواش ده گریته وه و ، ناوه رولکیش : دهست و سوزو بیرو نه ندیشم و مانای تیکرای شیعره که ده گریته وه .

نه گه رهاتو شاعیر که ره سه به کی جوان و نایابی ناوه رولکی شیعری پی بیو ، مه رج نی به هوزراوهی جوان و سرکه تووی بو بخولقی ، به لکو تا کو وه ستایانه وشهی گونجاو بو ماناو . بیرو بوجونه کافی همل نه بثیری ، ناتوانی له قالیکی جوان و لیوه شاوهی شیعری دایبریزی و ، بمرهه میکی ناسک و به هیزو پیز پیشکه ش بکات .

لیره دا ده توانین دهوری وشه له دارشتنی شیعردا به دهوری ثه وره نگه جوزاو جوزه هی بمرده ستی وینه کیشیکی هونه رمه ند بچوینن که به توان او به هرمه هونه ری خویه وه ، بتوانی بیرو ههست و سوزو نه ندیشم له بارهی با به نیکی دیاری کراوه وه له تابلویه کی هونه ری دا بکیشی و ره نگ و روخساریکی شیاوو گونجاو به نه دگارو دیمه نه که دیات ، تا کو تابلویه کی جوان بخولقی و سرخی بینه رافی پی رایکیشی . هه ندی له سرچاوه کافی ره خنگی نه ده بی ، نه وه مان پی راده گه بین و ده لین : -

لیکولیتیوه له ناوه رولکی شیعر به نده به لیکولیتیوه له رووی دووه می شیعری ده برپینی شاعیر ، نه ویش روخساره ، نه مه ش لایه هونه ری و

دلداری به کافی دا ئمهه په پره و کردنی ، ده بینین له زوریه هوزراوه کافی دا
به تاییه تی له شیعری ته صه ووفو ثانیه و کومه لایه تی دا ئمهه ندهی
گرنگی داوه به قوولی مانا ئمهه نده گرنگی نه داوه به جوانی و رنگ و پینکی
و شه کافی و ، زور جار و شهی به قوربانی مانا کرد ووه ، تاکو بتوانی
فه لسه فهی ته صه ووفکهی باشتر له هوزراوه کافی دا دهربپری و ، و شه ری له
بیرو بُچونه کافی نه گری . بُویه ده بینین گهلمی جار له و شه دهربپری
تاسایی دورو له جوانی و رازاندنه ووه ، شیعری جوانی ناوه رُوک به هیزو
پته و مان بُو داده پریزی ، هروهه که لمه و دوا ده ری ده خهین .

چون مهحوی و شهی شیعری به کارهینازه؟

مه‌هوي شاعيری زانای ثائیني و صوف به چوار جوزي سره کي وشهي
شيعري له هوزراوه کافني دا به‌کاره‌تیاوه، تا راده‌ي به‌کي باش له‌همو جوزه

به کارهینانه کافی دا سرکه و توهه و ، به رهه می شیعری پتهوی
پیشکهش به شیعرناسانی کورد کرد ووه و سه رنجی ره خنه گرانوی
کوردى را کنشاوه ، وه کو ئهمانه : -

۱) له لابرهه (۱۳)ی دیوانه کهی دا ، هونزاوهه یه کی دلداری ناسکی
دهست - پی ده کات و ، ووک شاعیره هاوچرخه کانی له وشهی جوان و
ناسک شیعری بهیزو جوانمان پیشکه ش ده کات و ، له سرهه تادا
ده لی : -

ٿئري دل بى شهري لە علی گول ره نگت له گول چ بکا؟

که جیلوهی گول له گولشمن دا نهی ، بولبول له چل ج بکا ؟ !
 که لهم دیزه شیعره ورد ده ینه وه ، ده ینن له کومه له وشهیه کی شیعری
 جوانی وه کو (دل ، شمراب ، گول ، گولشمن ، له علی گول زره نگ) ،
 جیلوه ، بولبول ، چل) پیٹک هاتووه وه ، هه موویان که ره سهی رو خساری
 جوانن و به شداریان له دروست بونی شیعری جوان دا کردووه و ، کاتئ له
 دهی ، دووسر هفون اوه که ش ور دده سه وه که ده ل : -

که هد لگیرسا له نوری باده شمعی حوسنی جانانه
نه چیته سه ر ته ریقه حهزره ق پهروانه دل ج بکا ؟
ده بینن لم دهسته وشه جوانه خواره وه دروست بوروه :
(هد لگیرسا ، نور ، باده ، شمع ، حسن ، جانانه ، ته ریقه ،

فه لسه فهی ثایین و ته صد و وف دا پایه‌ی وا به رزنه بونتهوه ، نه بوبه بهو شاعیره
لوبونکه بهی که تا نه مرؤ نه دیب و شیعر ناسانی کورد هر خمریکی
تیکدانه و هو لیکولینه و هی شیعره به هیزو پتوهه کانین و هیشتا به ته اوی
دهره قفتی نه هاتونون و نه گه یشتونه ته نهنجامیکی دیارو چه سپاوی
به کالا کراو . چونکه شاعیریک بوبه به هیزی به هر هی شاعیری خوی و به
بالی زانی زانی و ته صد و وف له ئاسانی شعیری رسمنی کوردى دا
که وتهنه په روازو فرین و ، له ئازاردانی نه فسی خوی دا خوشی
و هر گرتوهه و ، له پیاله‌ی غمی زه مانه ، شهربه‌تی خوش و یستی خودانی
نوشیوه و له نهنجامی ئەم موغاناته‌ی گه‌لی جار له وشهی رهق و ناریک
شعیری ناسک و جوان و ریث و پینکی خولقانه دووه .

له بارهی شاعیری و زانایی مهحوی یهود همندی له نوسه روئه بیانی کورد
بهم خوره لی یهود دواون، همیه دهی: «مهحوی ثهودهندی شاعیره ثهودهندش
زانای ظاینی یهود، ثهودهندش که زانایه شاعیره»^(۵) ثم رایه ش له وهوده
سزی هه لداوه که لیکولینه وی شیعره کافی مهحوی کارینیکی گرانه و
به هه مو که سیک ناکری، مهگر بدو که سانهی که ئاگاداری هه مهمو
لایه نیکی ثهده بی و فه لسقف جیهانی مهحوی شاعیری لوونکه بن ثهنجام
سدری.

(گورانی)‌ی شاعیری نهمری کورد ، له باره‌ی ریچکه‌ی شیعردانان و قوولی بیرو وردی واتاو و شه‌کانی‌به‌وه گوتوبویه‌نی : «ده‌لین مه‌حوی هوزراوه‌کانی له سهر ریچکه‌ی هیندی ووتوه له قوولی بیردا ، له وردی واتادا ، له ریک و پینکی و شه‌کانیدا زور هونه‌ری نواندووه»^(۶) . ماموستای خوالی خوش بیو عله‌لاته‌دین سه‌جادی له باره‌به‌وه گوتوبویه‌نی :

امه‌حوي شاعيرتکي ورده‌کار ببوه ، به‌لام ثم ورده‌کاري بهي نه‌گهر
تىكه‌لاؤ به فلسه‌فهي ته‌صه‌ووف نه‌کردايه ، نه‌ي نه‌تواني بستي به‌لاوه
بچي و : هه‌روه‌ها قسمه‌ي نه‌سته‌قو و جيناس په‌روه‌ريش ببوه ، ديسان
نه‌ويش تا به ته‌صه‌ووف ثاوي نه‌دایه هر بُوي نه‌هاتووه^(۷) .
وهك سرچنج‌ده‌ده‌مین ، ده‌بيين ثم و نووسه‌رانه بیرون راي خويان له‌باره‌ي
مه‌حوي به‌دوه ده‌برپريوه ، به زوري به شاعيرتکي ورده‌کار و شاره‌زايينکي
فلسه‌فهي ته‌صه‌ووفيان داتاوه‌و له هونه‌ري شيعردا گرنگي به قوولي
و نتاوه ، ريلک و پيتكى و شه‌کافى داوه . من زوريه‌ي لايده‌هه‌کافى ثم و
سيمپرایانه‌م له‌باره‌ي مه‌حوي به‌دوه لا راسته ، به‌لام ثم ووه‌ي من تاسه‌ر
له‌گه‌ليان‌دا نيم ثم ووه‌ي ، كه ده‌لپن : له ريلک و پيتكى و شه‌کافى دا زور
هونه‌ري نواندووه . چونکه نه‌گهر شاعير له هه‌ندى له شيعره

بهرانبه ر به خوشی و شادی ، نه وانیش و هک وشهی جوان و خوش له بنیان
شیعره که دا خویان ده توین و ثممه لمبارهی وشهوه ، ده با بزانین لمبارهی
ماناشهوه چون نه مانه بعون به مايهی جوانی واتای شیعره که و ، مه بهستی
گشته ای شیعره که چنی به ؟ له وه لام دا ده توائزی بهم جوزه مانای آنی
بلریته وه بگوئی : « من خدمی نه وهم فی به له تاو لیوی سوری توغم ،
بلکو له وه ده ترسم توڑی خویی وشك بوه وهم له گهردنی ساف و لومی
وه کو شوشت بنیشی و بیته توپالی تاوانی کوشتنه کم ». -

- ۴- له لابره (۱۲۱) دا ، له دیزه شیعری کی هوزراوه کی دا ده لی :

سیاپوشن له دانخی خه طظو خالو و لیو رووو زولفت
وهندوشو میسکی چینو تاوی خضرو لاله وو عنبر
وشه و ده بربنه کانی (خت) و (حال) و (لیو) و (روو) و (زولفت) له
نیوه دیزی به کم دا بهرانبه به (وهندوش) و (میسکی چین) و (تاوی
خض) واته : تاوی زیان و (لاله) و (عنبر) کراونو ، هونه ری پیجانو
کردنوه یه کی رینکیان پیکه و ناوه و (خت به وهندوش) و (حال به میسکی
چین) و (لیو به تاوی حمیات : زیان) و (روو به لالهی ثال) و (زولفت به
عنبر) چویزاون ، هه مووشیان وشهی شیعری جوان و دیزه شیعری کی
جوان و ناسکیان بنيات ناوه و ، ماناینکی پنهویان بو دروست کردووه
- ۵- له لابره (۲۲۳) دا له هوزراوه یه کی دا ثم دیزه شیعره گوتوروه :
له کن پشکوونی غونجه دهی ، و هک گول ، سمراسه گوتون
گولی رو خساری ده رخا ، نیزگنس ناسا ، سمره سمره چارم !
مه بهستی نه وه یه (که غونچه دهی یار ده پشکوی و قسه یه کی ده کا ،
هممو و گیانم و هک ده کریته و ده بی به گوئی بویستنی نه قسه یه . که گولی
روویشی ده رده خا ، هه مو و گیانم ده بی به چاوه و هک نیزگر مهستی
تماشا کردنی ده بی »^(۸) .

- ده بینن ثم دیزه شیعره ش لم وشه جوانه شیعریانه پیکه هاتوره :
(پشکوونن) ، (غونچه) ، (دهم) ، (گول) ، (گولی رو خسان) .
(نیزگنس) ، (چاو) و مانا که بشی و هک بوت ده رکه دوت لم وشه ناسکانه
وه شاونه ته وه . -

- ۶- له لابره (۳۱۵) دا ، له سهره تای هوزراوه یه کی تری دا ثم دوو دیزه
شیعره خواره وه یه گوتوروه :

دلی بدم به شوختی دولبه رینکی تازه ، سدرله نوی
موباره کنی له دلن سهودایه کی که که و سیر له نوی
که ج نه برو ، دیده ناهوو ، شورشین خوو ، فیته جو ، تو رکنی

هزرهت ، پهروانه ، دل) نه مانه ش که ره سهی جوان و سروش به خشن
بنیان شیعره ناسک و جوانه که دا .

کاتی له دیزه شیعری هه شتمی هوزراوه که ش ورد ده بینه وه که
ده لی : -

چ حاجه ت نه رگسی مدت بکم و هصلی به مه خموروی
که چاوی سرمه کیشاوی خودایی بی ، له کل چ بکا ؟ !

ده بینن لهم دیزه شی دا وشه ده بربنی جوان و ناسکی وه کو (نه رگسی
مدت ، مه خمورو ، چاوی سرمه کیشاوی خودایی ، کل) بعون به
که ره سهی جوانی هدیکه لی شیعره که و به مايهی مانا ناوه روکیکی جوان
بوی .

- ۲- له لابره (۲۰) دا ، له هوزراوه یه کی دیکه دا ثم دیزه شیعره
هاتووه و ده لی : -

خه ندهی له ب و عه بیری خه ق تو برو و هک منال
نووی نکا که غونچه ، وهندوش مل شکا !

ده بینن وشه ده بربنی جوان و ناسکی وه کو (خه نده ، له ب = لیو ،
عه بیری خت ، غونچه ، وهندوش) که ره سهی جوانی دارشتنی
شیعره که .

- ۳- له لابره (۷۴) داو له سهره تای هوزراوه یه کی دیکه دا ثم دیزه
شیعره خواره وه یه گوتوروه : -

خدرامی ناز له گهر هینایه له نجه سهروی مهوزونت
وه کو له بلا ، له سمر ری پرسنی که حالی مه جنونت

ده بینن به وشه ده بربنی ناسکی وه کو (خدرامی ناز) واته : رؤیشتنی به
نازی و (له نجه) و (سهروی مهوزون) و (له بلا) و (مه جنون) ی عاشق ،
بنیان شیعره که داده ریزی و جوانترین واتایشی به بردا ده کات و له دیزه
شیعری دووه می دا ده لی : -

ده ترسم گه ردی خویی من له شبشهی گه ردنت نیشی ،
وه گه رنا ، غم فی به عجم ، له حمه سرهت لیوی مهیگونت !
لیزه ش دا وشه ده بربنی وه کو (گه ردی خوین) و (شبشهی گه ردن)
و (لیوی مهیگون) واته : لیوی وه کو مهی سور ، جوانن و وشهی وه کو
(غم) و (حمه سرهت) یش هرچه تده خوشی نابه خشن ، به لام بو راگرنی

خوشنم نه گه یمه نه و که سه نه و من بکا به کمس (۱۰)

له دیزی دووه می شیعره که شی دا دوو جار و شه کافی (رفح) و (کمس) دووباره ده کاته و هو ، له جیانی کزی ، هست به جوشه جوان و خوشی به کی ناووه روکی همردوو دیزه که ده کهین و ده لی : -
گهر ئیشی رؤحته که نه بورو که س به ده سته و
دهسته لگره له رفح و مه به نیلجا به کمس
ج - له لا پهره (۲۲۷) دا ، ثم دیزه شیعره کی گونووه و سی جار و شه
(حق) و دوو جاریش و شهی (ناحه حق) ای به کارهیناوه و ، ده بینن
ناوه روکنیکی پتوی به گیانی ته صدوف ناودراو بو دیزه شیعره که
خولقاندووه و گونوویه تی : -

به حق هدر حق ، به ناحه حق ناحه فهم و تووه له رؤزی بروم
وه کو مه نصوروه ئه گهر بیشمکوزن ناکدم له حق لادم !
شاعیر ئوهه مان بو دورده بپری که له وه تی هه یه هر لای هه قو و دزی
ناهه حق و هستاوه ، بام و کو مه نصوروی هلاجیش لسمر هه حق له داریش
بدری و بشکوڑی هر له هه حق لانادات و راستی دهوي .
د - له لا پهره (۷۷) ای دیوانه که دا ، له دیزه شیعرنیکی دا سی جار و شه
(غم) ای به کارهیناوه جاریکیش بورو به و شهی (به غم) واته : به
خیوکردن و له جیانی کزی مانا ، جوانی ناووه روکی به شیعره که به خشیوه و .
ده لی : -

غه می خوشی فیه (مه حوى) له دلیا ، هدر غه می فیه ،
له عیشت دا ده کدم غهم بو به شدم ، بروانه چومن بوت ؟
ه - له لا پهره (۱۳۰) دا له دیزه شیعرنیکی دا سی جار و شهی (نه هل) ای
به کارهیناوه دوو جاریش و شهی (دنيا) و ده لی : -
نه ونه نده ئه هلی دنیان ، ئه هلی دنیا تاقه رؤذی گهر
به قدرنی من نه ونه نه هلی خوا بیم ده بمه پینه مبار

له نیوه دیزی يه که مدا دوو جار ده لی (ئه هلی دنیا) يه کم جار مه بستی
له (حملک) و دووه مه بستی له و که سانه يه که دنیابان دهوي
یاخود ده نائه ت و سووکین و جاري سی یه میش که ده بیته (ئه هلی خودا)
مه بستی له و که سه يه که خوابه رسته ، ثم دووباره کردنوه يه .
شیعره که جوانتر کردووه ، نه ک تووشی کزی و لاوازی کردنی .
و - له لا پهره (۵۹) دا ، له دیزه شیعرنیکی هونزاوه يه کی دا سی جار
و شهی (ده رد) ای به مانای نه خوشی و دوو جار و شهی (نه هاتن) ای بو
نه هاتنی ياره که دی به کارهیناوه جاریکیش (نه هات) ای به مانای نه گه تی
کردووه به سروای شیعره که دی و ده لی : -

خورذش و شزو و شیش خسے نلو لمعل نه زور له نوی
مبینن له دیزی به کمس ثم و شه شیعری یانه دل ، شرخ
(دولبر ، تازه ، سه نوی ، موباره ک ، سهودا ، نوی) بیونه ته
که ره سهی بینانی دیزه شیعره کم و له دیزی دووه میشی دا و شه کافی (کچ) ،
نه برو ، دبله ، تاهوو ، شورشین خرو واته : توره ، خوروش ، شور ،
شین ، نه هل نه زهر ، واته : عاشیق نه ماشاکر) نه مانه هم موبیان
به شداریان له داراشتی شیعره که کردووه و ، له گهل مانا جوان و
ناسکه که دی دا لیک و شاونه ته وه .

نممانه چند غرورنه يه ک بیونه له شیعری جوان لسمر و شهی ناسک و
جوان دامهزراو له لای مه حوى شاعیر و ثم دیارده به ش به زوری له شیعری
غمزهل دلداری دا خوی ده نیتی و له شیعری فلسه و ته صه و وف و
کومه لایه تی بعره و کزی ده چی و مانا له و شه کافی به هیزترو جوانتر ده بن .
(ب) به کارهینانی و شهی دووباره کراوه له شیعردا :

مه حوى له داراشتی شیعردا زور جار و شهی دووباره و سی باره کراوه که
به کارهیناوه و به تی نه وهی بام کارهی بارگرانی و ناشیرنی به سمر شیعره کافی
تینی ، به لکو به پیچه وانه وه ، جوشه جوانی يه کی به روخسارو به ناووه روکی
هونزاوه کافی داوه و ، له بواری به کارهینانی ثم جوشه و شه دووباره کراوانه
دوو مه بستی سدره کی بورو ، نه وانیش نه مانه ن : -

یان بو مه بستی پنکوه نانی شیعری به هیزو جوان بورو ، یاخود له
پیناوی پنکوه نانی هونه ری جوانکاری ره وانیتی ثممه کردووه .

1 - به کارهینانی و شهی دووباره کراوه له پیناوی شیعری جوان دا : -
بوئم جوشه به کارهینانه هنندی نه ونهی پتھو مان له شیعری مه حوى
له برد دست دایه ، و کو ثم دیزه شیعرانه خواره وهی : -

1 - له غمزه لیکی دا که بام دیزه دهست پی ده کات ، ده لی : -
که فی لیوی له سمر لیوم بنی روح حم له سمر لیوه
که لیوی لابری ، نه لبه ته روح حم ده زده چی پیوه (۱)

وه ک سه رنج دده دین ، ده بینن لام دیزه شیعره دا دوو جار و شهی
(رفح و دوو جار فهیزی (له سمر) و چواریش و شهی (لیوی) نیتا
به کارهیناوه و ، ده بواهی ثم دیارده بهی دووباره کردنوهی و شه بیته مایهی
وه برس بونی خوتنه ر یاخود گوی گرو جوشه کزی يه ک بدات به روخسارو
ناوه روکی شیعره که که چی به پیچه وانه وه جوشه پتھوی و جوانی يه کی
پیداوه و له شیعره جوانه کافی شاعیر ده زمیر دری .

ب - یاخود که لام دیزه شیعره دا سی جار و شهی (نه) و پیچه جاریش
و شهی (کمس) به کارهینانی و ده لی : -

چ بکم نه نه و که سه که که سه نی للا به کمس

(دامان)ی به کارهیناوه و ، دهلى :-

همرو عالمه پابندو له دامان
کچي دهست که دامان
له نیوانی هردو و شهی (دامان)دا
ره گهزدوزی تدواو ههیدو ، (دامان)ی به کم به مانای (له دواوهن) دی و
(دامان)ی دووه میش به مانای (داوین) دی .
د - له لایپر (۲۷۷) دا دیزه شیرینیکی گوتوروه له سره تاو له
کوتایی دا و شهی (غولامانه)ی به کارهیناوه و گوتوروه ،
(غولامانه) سدرم دانا له بدریت ره روی
کچی نهو هر من خستونه پشت گوی و که (غولامانه)
و که نوکه رو خولام و ، (غولامانه)ی دووه بمانای کاکول ره گهزدوزی
تمواوی پیکوه ناوه .
ه - له لایپر (۲۸۳) دا له سره تاوی هونزاوه یه کی دا دهلى :
له سه بیری خسته خانه عیشق ، نهوى سه زهی که واشنه
له سره هر خسته دی یاخویندنی یاسینه يا شینه !!

ده بین شاعر دوو جار و شهی (شین)ی به کارهیناوه . به که میان به
مانای (ره نگی شین) و دووه میشیان به مانای (شیوهن) هاتوروه و له نیوانی
هر دوو کیان دا ره گهزدوزی یه کی تدواو ههیده .
و - له لایپر (۲۸۲) دا له دیزه شیرینیکی دا دوو جار و شهی (رووت)ی
به کارهیناوه و ، به که میان به مانای (بی برگک و پوشک) دی و .
دووه میشیان به مانای (رووی تو) دی و ، له نیوانی هر دوو کیان د
ره گهزدوزی تدواو ههیده دهلى :-

وتم : بزرووت و پوتن نهو که سانه عاشق رورون
وقی : شان و شکوهی زینه دل هر ژنه پوشنه
ز - له لایپر (۱۰۱) دا ، دیزه شیرینیکی ههیده دوو جار و شهی (زار)ی
به کارهیناوه ، به که میان به مانای (ناره حمت) و (زار)ی دووه بش -
مانای (دهم) دی و له نیوانی هردوو (زار) دا ره گهزدوزی تموده
پیکوه ناوه و ، دهلى :-

پرسشی کا حالی (زار)ی نیمه ، (زار)ی کردده و
له ددانانه که ده دره و شایه و نه جمی فوتروح
به کارهیناف و شهی ناشیعری له دارشتن شیعری جوان دا

نهو نههاتن ده ردہ ، داغی نهو نههاتن ده ردہ
کهس به ده ردہ من نه چی ، و که من نه بی تووشی نههات
مانه که بشی جوان و تهواوه دهلى : نههاتن یاره کم نه خوشی یه که و
داخی نهو نههاتن بشی نه خوشی یه کی دیکه و ، خودایه که مل تووشی
ده ردہ من نه بی ، به نههاتن یار تووشی کاره سات و نه گهنه نه بی .
۲ - به کارهیناف و شهی دووباره گراوه له پیتاوی رهوانیزی دا :-
گملی جار محوی شاعری هونه رمه ند و شهی شیعری له پیتاوی
پیکوه نانی هونه ری جوانکاری رهوانیزی دووباره گردونه وهی بهم
کاره بشی هندی هونه ری جوانکاری و که ره گهزدوزی پیکوه ناوه و ،
جوزه هیزو جوانی یه کی داوه به شیعره کانی ، چونکه مامله تکردنی له گمل
هونه ره کانی جوانکاری دا تایه تهندی یه کی دیباری شیعری کلاسیکی
کوردی بووه و پیوانه سه رکه و تی شاعر بوروه له کرداری شیعرووتون دا ،
هروه که لم نمونه شیعرانه خواره وهی دا ده ردہ کهون :-
۱ - له لایپر (۵۹) دیوانه که دا ، دیزه شیرینیکی گوتوروه دوو جار
و شهی (نهبات)ی تیدا به کارهیناوه ، به که میان : به مانای جوزه
شه کرینکی شیرینه و ، دووه میشیان : به مانای (نههینان) دی ، و که ناو
نههینان و دهلى :-

عنه بری سارای وتم : زولی ، (نهبات)ی میصری لیو
زولی ناللزا ، ووف : لیو که ناوی من (نهبات)
بهم دوو جوزه به کارهینانه ، له نیوانی و شهی (نهبات)ی به که مه
(نهبات)ی دووه مدا هونه ری ره گهزدوزی تدواو (جناس تام) ههیده .

ب - له لایپر (۱۲۳) دا دیزه شیرینیکی گوتوروه ، دوو جار و شهی
(جار)ی به کارهیناوه ، به مانای (چاره و علاج) و ، دووه میشیان به مانای
(قهیسری رووس) و ، هروهها و شهی (ناچار) بش هاتوروه و ،
دهلى :-

چاری قهدهر بزانه فیه ، چهنده چاری وا
فی چاره مابرو به دو په بجهی قهذا دوچار
له نیوانی و شهی (چار)ی به که مه و (چار)ی دووه مدا ره گهزدوزی تدواو
ههیده ، له نیوانی (چار) و (ناچار) بش ره گهزدوزی ناته واو ههیده
شیعره که بیان به هیزکردووه .
ج - له لایپر (۲۴۲) دا دیزه شیرینیکی گوتوروه ، دوو جاران و شهی

۴- پیشگر یا ناوگر یاخود پاشگری وای پتوه نه بی وشه که بارگران بکات .
تیستاش هندی غوونه لمسه ندو جزره وشانه له شیعره کافی مهحوی
دینیته و تاکو بزانین چونی به کارهیناون و چون خوی لمو ناته واویانه وشه
رزگارکدووه و به سریان دا زال بوروه ؟

۱- به کارهینا ندو جزره وشانه به ته نیا سرووشیکی خوش نادهن :-
مه حمری به پیچه وانه شاعیرانی سردهمی خوی ، هندی جار خوی
به هلبازاردنی وشه شیعری یمه ماندوو نه کدووه ، ویستویه عده وی
چونی بو دی ناوا به کاریان بینی ، به لام که به کارهینا دینی ناوه روکنیکی
جوان و بهیز بو شیعره که ده خولقینی ، وکو نهم غوونانه خواره وه :-
۱- له هوزراوه یکی دا وشه لیکدر اوی (چرمده که) ی به کارهیناوه وکه
به ته نیا وهری ده گرین به وشه یکی شیعریان نایه ته برقاوه ، هر روه که لم
دینه شیعره دا کدوویه و ده لی :-

کهی لکن هحمدق ده بی حاجه ق دانا رهوا
قدت ده کری (چرمده که) یا به عه با یا کهوا ؟ !

کاتی لی وردده بینه وه هست ده کهین نهم وشه ناسازه وخت
موسیقای نیوه دینه شیعره که تیک بدادات ، به تایه کی که وشه کافی (عه با) و
(که) ای به دادا دی . به لام چونکه ناوه روکی بهیزه و له ناده میزادی
نه فامه وه ده دوی که کاری باشی پی جی به جی ناکریت و ، وکو
(چرمده که) وایه به که لکی هیچ نایه ته ، ج برگنیکی ی
دروست ناکری .

ب- وشه وکو (تیروک) و (نوك) که به ته نیا وهرگرین و ده زانین که بخربنی
شیعره وه ، سرووشیکی خوش نادهن به ده سته وه و ، وشه (تیروک) بیه
لیکدانه وه مان بو مه سلهی نان کردن ده بات و ، وشه (نوك) بش خ
دنیای کشتوكال و دانه ویله مان ده بات . کهچی ده بینین بهم جووه
کاریان دینی و ده لی :-

زه مانه پر ته عه ب ده نکاته (تیروک)

له تی نانت ده داتی دوو بهشی (نوك) !

هست ده کهین وشه (تیروک) دهور یکی رهوانیزی ده بینی و هونه زری
(درکه) دروست ده کات . بمه وی تیروک له باریکی دا درکه به بو نه و
لاوزنی ناده میزادو . وشه (نوك) بش که ناوی دانه ویله کی هه زانه
که تیکه لاؤ به باراش بکری نافی باش لی نایه ته . نهمه ش هر درکه به خ
خوارده مهی ناخوش . پاش نهو به کارهینا نیان . تیکرای دینه شیعره که ته
ناوه روکنیکی له باری پنکده و ناوه و . خراپهی زه مانه پر نازارو مهینه مت
ماندووبون ده ده برتی بهرانبر به مرغف و زیان و گوزه ران و .

هرچه نده یئمه ناتوانین بمر له به کارهینا وشه له دارشتنی شیعردا
پریاری خومانی به سردا بدین و بلین : نهمه وشه یکی جوان و ناسکی
شیعری یدو ، بو دارشتنی شیعری پته و جوان دهشی و ، نمه وی دیکه بان
جوان و پر ماناو گهش و گول نی یدو بو شیعر ناشی . چونکه جوان و بهیزی
وشه ناسکی وختی به دیارده کوی که شاعیر له دارشتنی شیعره که دا
به کاری دینی و بمنده به هونرمه ندی و ده سه لانی شاعیری یمه و ، ده توانین
بلین وشهش له بازاری شیعردا نرخ و بههای به جنگه و چونیق مامله
له گهل کردنی دا ده گوری و ناوه روکی شیعره فلسه فی به کهی حمدی
صاحب قرآن (۱۸۷۸ - ۱۹۳۶) ی به جوانی بو ده گونجی که ده لی :-

بازاری ده هره ، قیمه قی نهشیا به جنگه

میشی گهیشه رووی نیگاری له خال نه چی

لیره دا ده توانین بلین : وشه ناسکین و کم نرخ وکو میش وایه ،
نه گهر له ده بربینیکی ناسکین به کارهات ، نهوا ناسکین و بی بها
ده ده چی و ، نه گهر به جوییکی جوان لمپال وشهی به نرخ و پته و
به کارهات نهوا نه ویش نرخ پهیداده کات و ، وکو نهو میش وایه کاتی
نه سر رووی نافره یکی جوان ده نیشی خوی وکو خالیکی رهشی سه
گونای ده نویتی !

به لام که هلفری و نیشنه سر شیکی پس و کم نرخ ، نهوا خوی
وکه زینده وه ره ناسکین و پیسه کهی جاران ده نویتی وه .

هر به وچه شنه ش گه لی وشهی ناسکین وکو جنیو که له بینانی
شیعری هه جوکاری یا کومه لایه کی یا فه لسق دا ، بهرانبر به وشهی جوان و
پته و داده نرین و هونه ری جوانکاری رهوانیزی بان لی بیک دی .
هست ده کهین نهوانیش نرخ و رووه تیک پهیداده که دن و خویان جوان
ده نویتی . به لام له گهل نهوهش دا ده توانین وکه ده ستور یکی گشته نهم
جهند همل و مرجانه خواره وه بکهین به پیوانهی دهست نیشان کردنی
وشهی شیعری جوان و پته و :-

۱- وشهیک بی سرووشیکی خوش و هستیکی ناسک بدانه گونگرو
خوبنیز . له گهل مانا که دا لیک بوه شیته وه . وکه نهوهی بلی لی ناوی
بعرجه ستهی ناسک . یا ناوی گوزاره فی سرووش به خشنی . یاخود ره مزو
تمونهی میزونی . یا نهفانیا داستانی که له بوری نه وایه ق بی .

۲- له گهل وشه کافی پیش و پاشی دا به جوانی خوی بنویتی و بهرنیکی
بگوئی تو هیچ ناسازی یکی له گه لیان دا نه بی .

۳- له بینانی شیعردا دوو جووه کیشی نه بی . وانه : دوو جووه
خوبنده وه نه بی . تاکو له دینه شیعره کهیدا نه خوایتینی .

گونجاو خویان له بنيات چوارينه کهدا تواند .

۲- گونجاو وشه لهناو دهبريني شيعري دا :

وشه لهناو دهبريني شيعري دا ، دهبي بهجوانی له گەلن ماناکەي و له گەلن سەرجمى وشه کانى پاش و يېشى دا بگونجى و له رووي دهبرينه و رەوانو بىگرىنى تو زمان و قورگۇچى لېو له دهبريني دا پېشەوهى ماندوو نەبن هەناسەئ خوينىدى شيعرى پىوه سوار نەبى . مەحوي شاعيرى لوتكە بەزۈرى خوى لهو جۆره وشه ناسازانه نەداوه و خوى نەخستتە داوى رىستەن دهبريني گىرو نارهوان ، مەگەر بەدەگەمن تووشى گرفقى رەوانىتى بۇوۇتى و ، ھەرۋەك لەم يەك دوو نۇونەيەي خوارەوهدا بومان دەردەكەوى :

- له لايپەرە (۶۷) ئى دىوانەکەي دا ، له دېرە شيعرينىكى دا دەلى :

فەضىلەي تەصل و فەصل ئىنسان پېتايى به صاحبب فەضل كەتكۆسەي ، به تۈچى مامە رىشى باب و باپىرت ؟ !

وەك سەرنج دەدەينه نىوه دېرە يەكەمى شيعرە كە دەيىن دەنگەكەنلى (ضاد) و (صاد) ھەرىيەكە دوو جار بەرگۈي دەكەون و دەنگى (سین) يش لهناو خويان دا دەگەن و وشه کانى (تەصل و فەصل) (فەضىلە) (ئىنسان) صاحبب فەضل زمانيان زۇر پىوه ماندوو دەبى ئا دەريان دەبى ، به گەلن كە نىوه دېرە دووهمى بەجوانى و بېرىنگى بەدوادا دى ماندووەتى خوينەرى شيعرە كە دەحەسىتىتە و ناوهروكە جوانەكە يىشى ئەوهندە خوش و پرمانىيە ، خەوشى دەبرېنى نىوه دېرە يەكەم دادەپوشى و بەتىڭرايى شيعرە كە خوى جوان و بەنخ دەنۋىتى .

ب - له لايپەرە (۱۰۴) دا : له دېرە شيعرينىكى دا دەلى

بۇوه ھەم قافىيە لىوت زوبان ئىتىقادانە

دهبى عاجز نەبى ، واھاتوو ، ئەر ئەملەح ، ئەم ئەفصىح

وەك سەرنج دەدەين دەيىن نىوه دېرە يەكەم زۇر بەرەوانى رۇيشتۇو ، به گەلن نىوه دووەم لەبر لىك نزىكى دەنگى وشه کانى ئەملەح و ئەفصىح كەمەتىك بەگەنلى بەسەرزمان دا دى . به گەلن چونكە ماناي دېرە شيعرە كە زۇر جوان و ناسكەو دەلى : «زمانى من و لىتى تۇ بۇون بەھاۋ قافىيە ، چونكە زمانم (ئەفصىح) و اۋە رەوانىزەو لىتى تۇش (ئەملەح) و واتە : سوپىزە ، بۇيە نابى تۇ پەست بى ئەگەر زمانم لىتى سوپىزى تۇ بلىسىتەو ! بۇيە دەتوانىن بە نۇونەيەنگى جوان و پرمانى دابىتىن .

ج - له لايپەرە (۲۲۸) و له دېرە شيعرينىكى دا دەلى :

ئەسىر و سەيدى قەيدى كەيدۇ شەيدى نەفسى ئەمارەم لەدەست ئەم مارە بەد چارە ، چېھە چارم خودا چارم

ھەست دەكەين ھىزى ماناکەي دەستى بەسەر كىزى و شەكان دا گەرتووە و دەكۆ دېرە شيعرينىكى پەتەو دىتە بەر دل .

ـ وشه وەكۆ (بلج) و (نامەرد) سرووشىنىكى گەش و رووناڭ نادەن بە

گەنگەر خوينەر ، به گەلن كاتىك كە لە شىعردا بەكاريان دىتى و دەلى :

بەپېرى مەرگەدە فەرسەخ بە فەرسەخ رۇزبۇن مەردان

ئەوي باكى لە مەردن بى دىيارە (بلج) و (نامەرد) (۱۱)

دەيىن ماناڭىنىكى لەبارو پېرى پېتىقى خويان بەو جۆره كەسانە

نەمەخشن كە لە مەردن دەترىس ، بە تايىقى لەو جۆره مەردنە كە لە پېتائى .

سەزبەززى و خزىمەت كەردى خالاڭو نەتەوە بى ، چونكە پىاوى راستەقىنە

مەھىمەر لە مەردن ناترسن بەلگۇ بەپىتى خوشيان بەرە و ئەو جۆره مەردنە

تەعچىن .

ـ - له لايپەرە (۲۹۶) ئى دىوانەکەي دا ، دېرە شيعرينىكى گەرتووە و وشه وەكۆ

(پاقله) ئى تىدا بەكارەتىنە ، ئەم وشه يەش ج سرووشىنىكى شىعريمان

ـ داتى ئى ، به گەلن كاتى لە شىعرە كەدا بەكارى هەتىناو و كەردوو يەقى بە نۇونەي

خۇزاڭى سادە يان بلىيەن ناخوش و بەرانبەر بە خوارەدەمنى خوشى وەكۆ

(پاقلاوا) ئى دادەنى ، دەيىن دەتىتە وشه يەكى جوان و لى ئى دەدەشىتە وە

ھەرۋە كۆ دەلى :

لەبەر ھەر دادەرنى جل ، ج (پىناوى) ج (چىناوى)

دەتىتە لوقە لوقە (پاقله) يا (پاقلاوا) بى !

شاعير لە بەرەنەرگەرنى وشه کانى (پىناوى) و (چىناوى) دا كە جۆره

قۇماشىنىكى جوان و بەنخەو ، له نىوانى وشه کانى (پاقله) و (پاقلاوا) دا ،

جۆره رەگەزدۇي يەكى پىتەنەنەو ناوهروكى شىعرە كەي بى

بەھىزىكەردوو .

ـ - له لايپەرە (۳۴۹) دا ، له چوارىنى ئۇمارە (۳۳) دا ، فەمانى

زانەبۇردوو وەكۆ (دەزەرن) و (دەۋەرن) و دەرېنى وەكۆ (بەزەرن) و (نەزەرن) ئى بەكارەتىنە وەلى :

ئەربابى غىبا ئەوهندە غەرپەرە (بەزەرن)

بى بۇنى بەھارو دەتىنى جۇ (دەزەرن)

ئەمبىانە مەقام و بەستەيان ناشكۈرەيە

بەعنى (دەۋەرن) ئەگەر دەمنى بى (نەزەرن)

نەم وشه دەرېپىنانە ھەر يەكەيان بەتەنبا سرووشى ناخوش و ماناي

ناشىرىن دەپەخشن ، به گەلن كە بە جۆرهى كە لە شىعرە كەدا بەكارەتىن و ،

خۇوو رەۋشتى دەولەمەندى لە چۈبایلى بۇوۇ زيان بەخشىان دەرېرى ،

دەيىن نرخ و بەھايىكى نوييان پەيدا كەردو وەك وشه شىعرى لەبارو

له فیرقه‌ی خاکسارانی محدودیت (بفکره) یمک به ک
به دیمن یهک نهفر، دامهن به لبوی صمد فريق نه‌ما
کاتی له نیوه دیپری به‌کمی نه شیعره وردده‌ینه‌وه، هست‌ده‌که
وشه‌ی (بفکره) دوو جوره خویندنه‌وهی هه‌یه و هردووکیشیان هر -
برگه‌ین به‌لام چونکه شیعره‌که له‌سر کیشی عرووزه و پشت به +
(نه‌بروین) و (بروین) واته: (ساکن و متراك) ده‌بستی بونه ده‌بنی فرم
داخوازی (بفکره) وه‌کو عره‌بنی پیتی (ف) به ساکن بخوینته‌وه تا
کیشکه‌کی نهواو دربچی.
ج. له لایپر (۱۸۲) و له دیپه شیعرنکی دا ده‌لی:

له سوق ده‌هرا دلوکان هرکه‌س مودده‌قی عمره
گوهر دانه به پشكل دانه «مه‌حوى»! مامه‌له‌ی مخلوق

له نیوه دیپری به‌کمی دا وشه‌ی (ده‌ه) و پاشگری (دا) ای به‌کاره‌تیاو
که وتونه‌ته پال یمکو به‌یه‌که‌وه ده‌ردہ‌بریین و گورزاوه (ده‌هرا) ده‌یا
نه‌مه‌ش دوو جوره خویندنه‌وهی هه‌یه، هردووکیشیان سی برگه‌یه
به‌لام شیعرناس ده‌توانی کام کیشی باشت‌ده‌گونجی له‌گل کیشی شیعره‌که
بعو جوره بیخوینته‌وه، چونکه شیعدانان چنده هونه را
خویندنه‌وه کیشی نهوه‌نده هونه ره.

د. له لایپر (۲۶۲) و له دیپه شیعرنکی دا ده‌لی:
(خوینی) دل لبهر چاوم نه‌بنی تاکه‌ی رهوان تاخه
نهوا روپی لمدیر چاوم نه‌وی روپی ده‌وام برو

له نیوه دیپری دووه‌می دا ده‌بینن وشه‌ی (خوینی) دوو جوره خویندنه
هه‌لده‌گری دوو برگه‌یه و سی برگه‌یه، نه‌گر به سی برگه‌یه نه‌خوینت‌ته و
شیعره‌که له‌نگ ده‌بنی، جا بونه پیویسته له‌سر ده‌نگی (خ) بوه‌ستین و زا
کورته‌که‌ی بني لابه‌ین.

ه - . له لایپر (۳۱۲) و له دیپه شیعرنکی دا ده‌لی:
له سایه‌ی دهوری چه‌رخی سوق‌له‌هروهه له‌ک به له‌ک ده‌دوی
سه‌گی ثاوانه‌خوازی (تیسکی) و شتر له شمک ده‌دوی

ده‌بینن له نیوه دیپری دووه‌مدا وشه‌ی (تیسکی) دوو جوره کیش
خویندنه‌وه هه‌لده‌گری، دوو برگه‌یه و سی برگه‌یه، لیره‌دا ده‌بنی به -
برگه‌یه دابنی تاکو کیشی شیعره‌که‌ی پی له‌نگ نه‌بنی، خوینه‌ده‌بنی به‌پی
شوین و جیگه هست به گورانی کیشی نه‌و جوره وشانه ده‌کات، ده
گروگرفه‌ی به‌کاره‌تیاو وشه‌ی دوو کیش له‌لای شاعیره کلاسیکی یمک
زور به‌رچاوه ده‌که‌ونو له‌لای مه‌حوى که‌مت‌هه‌ستی پی‌ده‌کری.

4 - خولادان له وشانه‌ی پیشگر یا ناگر یا پاشگری ناساز!

له‌دربرینی ده‌نگی وشه‌کاف (صید) و (قبید) و (کیدو شید) که
به‌مانای (نیچیر) و (کوت و زنجیر) و (فروقیل) دین، زمان‌که‌میک ماندوو
ده‌بنی، نه‌گکر خوینه‌ر ئاگاداری خوی نه‌بنی تووشی هله‌ی خویندنه‌وه
ده‌ست‌ده‌که‌ین گرتی شیعره‌که زور کم‌ده‌بنی و به‌ره و نه‌مان ده‌چی.
ده‌بنی ره‌خنه‌گری نه‌ده‌بنی نه‌و راستی‌یهش بلی :

که کاتی خوی مه‌حوى له‌پناوی هونه‌ری جوانکاری و وشه‌ثارایی به‌وه
نه‌و وشه‌ه او کشانه‌ی بد‌دوایه‌کزی دا هیناوه، چونکه نه‌و جوزه
کردده‌وه‌یه شاعیرانی نه‌وسا تایه‌تمه‌ندیکی شیعری کلاسیکی سه‌ده‌ی
بوزده‌هم بوروه.

- خولادان له وشانه‌ی دوو خویندنه‌وه هه‌لده‌گری :

مه‌سله‌ی به‌کاره‌تیاو وشانه‌ی که دوو جوره کیش هه‌لده‌گری و
دوو جوره خویندنه وهیان له شیعرا ده‌بنی، گرفتیکه هاتونه پیش گه‌لی
شاعیره گوره‌کان و دیته پیش شاعیرانی نه‌مرؤشان. به‌لام هونر له‌وه‌دایه
شاعیر چونیان به‌کاره‌تی تا براستی بخوینت‌ته‌وه وه‌ک وشه‌ی شیعری
بی‌گرفت بیه به‌رچاوه. مه‌حوى کم واهه‌یه تووشی گرفتی وشه‌ی واپوینی،
بیه‌وه لعم چه‌ند نمونه‌یه خواره‌وه زیاتر نه‌و جوزه وشانه‌مان له شیعری
مه‌حوى دا به‌رچاوه ناکه‌وهی.

أ. له لایپر (۳) دیوانه‌که‌ی دا، نه‌م دیپه شیعره‌ی گتوه :
له بحری فینه به‌لکی نه‌جات بدآ خودا
داوینی باخودا (بگره)، به‌رده ناخودا

کاتی له نیوه‌دیپری دووه‌می شیعره‌که وردده‌ینه‌وه، هست‌ده‌که‌ین
وشه‌ی (بگره) دوو جوره کیش هه‌لده‌گری و هه‌رچه‌نده که شیعره که خوی
له‌سر کیشی عرووزه، به‌لام ده‌توانین به برگه (تفعله) ییکشین و هر
نیوه‌ی ۱۴ برگه‌یه. که‌چی ده‌بینن نیوه دیپری دووه‌می که وشه‌ی (بگره) به
دوو برگه بخوینت‌ته‌وه، ژماره‌ی برگه‌کافی ده‌بینه ۱۳ برگه و له‌نگ ده‌بنی بونه
ده‌بنی وشه‌ی (بگره) به سی برگه ده‌بیرری تاکو کیشی شیعره‌که نهواو
ده‌ربچی. جا لیره‌دا شیعرناسی نهواو نه‌م شیعره‌ی مه‌حوى براستی
ده‌خوینت‌ته‌وه و، به‌پی‌تی شوینی فمانه داخوازی به‌که‌ی (بگره) به سی برگه
ده‌رده‌بری.

ب. له لایپر (۳۱) داو له دیپه شیعرنکی دا ده‌لی :

مەلکى:

ەندى جار شاعير وشهى وای دىتە پىش كە پىشگەر ياخونىكى ناسازى پىوه لكاوه، واراسته تا پىتى دەكى خۇي لە جورە دىنە لابدات، چونكە سىئەرگرافى ئوانە بەسەر دېرە شىعرە كەيشى دا مەسىھىنىلىرى، لە شىعرە كانى مەحوي دا بەدەگەمن نەپىن چاومان بەو خىزە وشانە ناكۈنى، نەڭگەر چاوشمان پىكەوت ئوا لەم يەك دوو تۈرىجىمە تى تاپەرى:

١ - لە لاپەرە (١٦٧) و لە دېرە شىعرىنىكى دا دەلى:

كەلامنەكە لە حىكەت كەبىل و جامع: عەطا كەر هەر يەك، هەر (تۇشە) مانع دوا بە دواي ئەم دېرە شىعرە دەلى: تەممۇت زانى، لەكەمس باكت نەمايبۇر قۇ صەرفەرەر هەر ئەم دەرى (تۇشە) دالىغ

كە نە دوو شىعرە كە ورددەيتىدە، دەينىن لە ھەر دووكىيان دا وشهى (تۇشە) كە كورت كراوهى (ئەۋىشە) بە كارهاتۇوه ئەمدېش لەپىناوى پىكەكتى كېشى شىعرە كان بۇوه كەمەتكە دەرىپىنه كەنى ناسازكەر دووه. ئەنم چونكە ناوەرۇكى شىعرە كان بەھىزىن، ئەم ورده خەوشە دەوريتىكى نەوتۇنى لە كۆركىدىن ياندا فى يە.

٢ - لە لاپەرە (٢٢٧) ئى دىوانە كەدى دەم دېرە شىعرە گۇنۇوه: بە حق هەر حق، بە ناحق ناحقۇم و توھ لە رۈزى بۇم وەكۈرە مەنس—سۇرەت ئەڭمەرىشىمكۈزىن ناكەم حق لادەم وەك سەرنج دەدەينە نىوه دېرە دووهمى شىعرە كە، هەست دەكەين وشهى (بىشمكۈزىن) كە لە جىتى خۇي دا (بىشمكۈزىن) بۇوه، لە بەر كېشە كەدى وای لى كراوهە، ئەم ئامرازە (پىش)، كەمىي وشهى كەنى مەزىكەر دووه، دەيدەي لە كاروانى وشهى جوانى شىعرى لابدات، چونكە ناوەرۇكى سىئەرگرانە ئەڭگەر ئامرازە كەدى (پىش) رىتى بىدایەو لە جيائى (ئەڭگەر بىشمكۈزىن) گۇتراپايە (ئەڭگەر بىتى بىشكۈزىن) ئەۋا وشهى كەنەنچە ئەپەدادە كەر دووه. بەلام چونكە ناوەرۇكى شىعرە كە بەھىزە و لە مەسەلە ئى تەصەرۇف و حق پەرسىيە دەدۇي، ئەم ورده خەوشە داپۇشىمە.

٣ - لە لاپەرە (٢٩٨) دا، ئەم دېرە شىعرە خوارە وە ئەنى گۇنۇوه: روخىشى كەدە ئەولا، دېشپېرىمى، بە شۇنى، شاھى من، تۇپۇچى هاف؟ دەينىن لېرە دا شاعير وشهى (دېشپېرىمى) بە كارهتىناوه كە لە جىتى

خۇي دا (دەشپېرىمى) بۇوه، لە بەر كىشە عەرروزى يەكەمى وای لى كراوهە تا هەست بە لەنگى نەكىت. وشهى كە بە ناوەرۇكى (پىش)، كە بارگەن بۇوه، تەنانەت ناوەرۇكە بەھىزە كەيشى ئەو بارگەن ئەيى بىن ناشاردەتەوە د. بەكارهتىنى وشهى سادە لە داراشتى شىعرى جوان دا: - مەحوي شاعيرى لووتىكە، زۇرەي ھۆنزاوه كانى لەم جورە شىعرانەن كە بە وشهى سادە ئاساپى دوور لە رازاندەنە وە جوانكارى و بەپىرى تىزۇ واتاي قولۇ و ھەستى ناسكى، بەرھەمى بەرزو جوان و بەھىزى خولقاندۇوو و گۇي ھونەرى شىعرى پەتھى لە مەيدانى ئەدەپى كوردى دا بىردوتەوە. لېرە دا چەند ئەنۋە يەك لە جورە شىعرانە لە مەيدان و بوارى جىاجىادا دېنىئەنەوە تا كۆ خۇيەنەرە بەرىزىش ئاڭادارى بېرۇ ھەست و ھونەرى بەرزو پەتھى شىعرى مەحوي بىن:

١ - لە چامەى بەحرى نۇوردا ھەستى نەتەوايەنى كوردى ئەنچى خۇي بە وشهى سادە ئەدەپى دوور لە رازاندەنە وە رەوانىزى دەردەپىزى و دەلىق: - لە (ھەمزىي) و لە (بىردا) م چونكە كەم دى ئىستىفادە ئەنچى كورد منش ئەم كوردى بەم دانا، لە رېزى ئەو قەصىدانە! (١٥)

وە ياخود كە لەم دېرە شىعرە دا دەلى: - موکەرە بۇو قەصىدانە بوردە نەشە ئەنچى عالەمى پېرىكەد بەفرمۇو بەم قەصىدانە كوردە ئەنچى ئەنچى ئەنچى بۇو ئۆزىنە!

مەحوي ھەر دەك شاعيرىنى سۇق و زانايىكى ئايىنى بۇوه، شاعيرىنىكى نەتەوە ئەنچى كوردىش بۇوه، شانازى ئەنچى بۇوه كەر دۇوو، بە وشهى سادە ساكار شىعرى جوان و پەتھى نەتەوە ئەنچى بۇوه.

٢ - لە ھۆنزاوه يەكى دېكەي دا، بەگۈز واعيىدا دەچى و دەيدانە بەر تىزۇ توانىجي رەختە دەلى:

لا لغاوهى واعبىظ ئەمۇرۇ، مەوح ئەدا دەم پەر لە كەف ۋېشى قىروسيا، كېنى وە عەظە كەنى بۇو بەر ئەرەف (١٦)

مەحوي شاعيرى گۇرە، بەم وەصفە ئەلغاوهى واعيىز، سەرنجى تىزۇ بىرى ورد لە شىعرە كەنى دا، دەردەپىزى، چونكە «وېتە گۇتنى دېمەنلى لغاوهى واعيىز شەپۇلى كەف و خۇرسانەنە وە رېش و خەفت خوارەنى شاعير بۇ لەكىس چۈونى كېشە كەنى» (١٧) مايە ئەسەرنج تىزى و بىرى وردو قۇولى يەقى ئەمانە ئەنچى بە وشهى سادە ئەدەپى دوور لە رازاندەنە وە جوانكارى ئەنجام داوهە، جوانلىرىن شىعرى وەصفى خولقاندۇوو.

٣ - لە لاپەرە (١٢٩) دا ئەم دېرە شىعرە خوارە وە ئەنى گۇنۇوه: بە زەردو سورى دىنيا زەردا وەلتلى ئەنگۈزى بە هەنگى ئەنگەيى، ھەر ئىشە، ئۆشىنىكى فى يە زەنبوور

نه و به بره و مردن ده بات و سر نه گهر بُوهی سیداره بی، مروف ج له و کورسی به بکات که له کانی له سیداره دانی دا ده خرینه ژر پی و ده توانین بلین. (نه دیزه شیعره به کنکه له بناخا چوونه فلسفه به کانی مه حوى) (۲۱).

لیزه دا کوتای به لیکولینه و کم دیتم که له همو کده سه کانی شیعری به هیزو پتهوی مه حوى ته نیا و شهی شیعیری و هرگرت، چونکه نده کرا له همو کده سه کانی یوه بدؤیم و بیان خمه به رهارازووی هلسنگاندندو نرخاندند و تهنانوست بوش نه کرا له همو هوژراوه کانی دا به دوای و شه کانی بکهوم و له همو روویتکی مورفوژی و زمانه وانی و نده بی لیان بکوله وه، بزیه ته نیا و شهی شیعیری له لای مه حوى شاعیر خسته بر تیشکی رووناکی لیکولینه وه..

پهراویزه سفرچاهه:

۱. نهانهی ناپریان له وشهی شیعیری له لای مه حوى داوه ته وه. جگه له مامزستان (ملا عبدولکریمی موده رس و محمد مدی ملا کریم) له کانی لیکدانه وه شیعیره کانی دیوانه که دی - مامزستان (محمد مدی نهانه هورامانی) بش له کنچی (له بارهی مه حوى لوونکوه) باسینکی لمبری هندی له شه کانی شیعیری مه حوى نووسیه. به ام به زوری لا یافی زمانه وانی گرفتنه وه. مت وشهی شیعیر له بارهی جوانی و رهانیتی بهو... (پروانه له بارهی مه حوى لوونکوه) - ۱۹۸۶ (۱۹۸۶، ل: ۱).
۲. علی جواد الطاهر د. عناد غروان - التقد الأدق - بغداد ۱۹۸۲، ص ۸۳.
۳. همان سفرچاهه، ل: ۸۴.
۴. علاء الدین سجادی - میزونی نده دنی کورده - چ ۱. بغداد ۱۹۵۲، ل: ۳۲۸.
۵. کاکه ده فلاح - و تاریخکی له کنچی له بارهی مه حوى لوونکوهه بغداد ۱۹۸۶، ل: ۶۰.
۶. ملا عبدولکریمی موده رس و محمد مدی ملا کریم دیوان مه حوى کوری زانیاری کجود - بغداد ۱۹۷۷، ل: ۵۵۲.
۷. علاء الدین سجادی - میزونی نده دنی کورده چ ۱. ل: ۲۳۱.
۸. دیوان مه حوى - بغداد ۱۹۷۷، ل: ۲۲۳.
۹. دیوان مه حوى، ل: ۲۹۰.
۱۰. دیوان مه حوى، ل: ۱۴۶.
۱۱. دیوان نحمد حمدی صالحیان جابی به کدم ۱۹۵۷، ل:
۱۲. دیوان مه حوى، ل: ۳۶.
۱۳. دیوان مه حوى، ل: ۱۹۰.
۱۴. دیوان مه حوى، ل: ۲۷۰.
۱۵. دیوان مه حوى، ل: ۴۵۲.
۱۶. دیوان مه حوى، ل: ۱۷۴.
۱۷. کاکه ده فلاح - چوکاری برابنی شماره (۷) به غدا ۱۹۷۰، ل: ۲۳.
۱۸. ملا عبدولکریمی موده رس و محمد مدی ملا کریم دیوان مه حوى ل: ۲۵۳.
۱۹. دیوان مه حوى، ل: ۲۲۱.
۲۰. دیوان مه حوى، ل: ۱۵.
۲۱. مه حوى پهراویزی لابره: ۱۵.

نه دیزه شیعره نهونه بیکی سه رکه و توهه له شیعری فلسفه مه حوى و خلائق هوشیار ده کاته وه له وهی به دیمن هله خه له تین و زه رده واله زه ردو سوری لی ته بی به زه ردو سوری دنیاو و ابزاني هدنگه و هونگوینی پی ده بخشنی که چی زه رده واله هر ثیشی پوهه دانی هدیه و نوشی هونگوینی نی بهو نایی و نه دیزه بیره وردی به وشهی ساده دارشته و نه دیزه شیعره بی خولقاندوه.

۴ - له لابره (۲۴۳) دا له دیزه شیعره بیکی دا بموردی فلسفه زیان تاده میزادی به وشهی ساده و ساکار درده بربی و دلی: -

له گهل زانت ده که و به کوشی دنیا
سهی قاتیله، نه مهرو بونه مامان

ناوه روزه کهی نه ده گه بینی که «کاری دنیا سهیره، که نه دایک بوبی ده س به جی ده که و به ناو کوشی نه دنیایه، وه که بلی نه ده مامانه، که چی سه بینیش هر نه ده خوی به کوشتن ده دا» (۱۸).

۵ - مه حوى باسینکی خوی و نفس و زه مانه دنیا له هوژراوه یه کی دا ده کات. وشه کانی ساده و ساکارند و که میان ٹاشنای فرهنه نگی وشهی جوان و رازاوه هی شیعیری کلاسیکی سده ده نوزده همن، که شاعیران نهیان ده هیشت دیزه شیعیر تکیان بی وشه نهاری و جوانکاری لهدست بروات و له پیتاوی جوان وشه دا ناوه روزکیان لاوازده کرد. که چی به پیچه وانه وه. مه بستی سه رکه ناوه روزکی و مانای پته وه. همروه که لم چهند شیعره دا ده لی: -

له ناکه مس کاریا خاکم به سه ر. روزی به با عورم خودا! تو بیزینه تا له بدر قاپی که سی ده مر

به ضایع چوو له (ما لا یعنی) یا وه قم هه مه. بهعنی ده بی وه قتی له (بوقتی) بخوازم دا تیا هرم نه جمل دوره ده دا. حازربه. واده دهورو ته سلمه منی غفلت زده هیشتا خهربیکی مه سله له دهورم خه بیالی پوچی دنیا وا ده ماغ و دلی پیچاوه، ۱۹۱ قیامت. هر همگر روزی قیامت یته وه فکرم !!

۶ - دیسانه وه له بارهی (فلسفه زیان) دوه. مه حوى نه دیزه شیعره نهونه وه همو که ره سهیه که دارشته کهی ته نیا وشهی ساده و ساکاره و حوانه زین ناوه روزکی فلسفه پی خولقاندوه و دلی: -

فله ک هدرگا که سینکی هه لبی. وه قتی هیلا که ته که سر بز گه بینه په ته بی. پی نه له کورسی و نه سکه مل ج بکا (۲۰) مه بستی شاعیر له وهیه. که زه مانه که سینکی بلند کردوه. مانای